

NARODNI LIST

Ima vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljke (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so gostnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta št. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristopnine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Pozor! Pozor!

Opozarjamo vse cenjene čitatelje „Narodnega Lista“, da bomo s prihodnjo številko ustavili pošiljanje lista vsem tistim, ki naročnine vsaj do konca lanskega leta še niso poravnali. Opozarjamo, da bomo to storili pri vsakomur, bodisi Peter ali Pavel. Kdor ne plačuje redno naročnine, se ga tudi ne more smatrati za dobrega somišljenika.

Uredništvo in upravništvo „Narodnega Lista“.

Kdo naj dobi upravo celjske okoliške občine v roke?

Mestna stranka celjska je pokazala barvo. — »Štajerc« in »Deutsche Wacht« sta objavila imena mož, za katere gre celjska mestna stranka v boj. Tudi mi objavljamo danes kandidatno listo »Štajerčevcev« in mnogo se zdaj govori o osebah, katere hoče celjski okoliški občini vsiliti dr. Ambroschitz kot gospodarje. Nemški stranki smo prav hvaležni, da je svoje karte pokazala, kajti bolje bi ne mogla za slovensko stranko agitirati, kakor je storila z objavo imen 30 mož, katere kandidira v zastop celjske okoliške občine.

Kdo so čarodejci, ki bodo rešili občino slabega gospodarstva, kakor se ljudstvu pridiguje že mesec na nemškutarskih sestankih in v njih časopisju?

Nemci, ki se britko motijo, češ, da jim je v 1. razredu zmaga s pomočjo tovarn in južne železnice gotova, so ravno s kandidati 1. razreda pokazali, kaj zasledujejo. Kandidirajo tu kakor v zasmeh okoliški občini vodjo celjskega mestnega urada dr. Ambroschitz. Pustimo lastnosti tega moža kot nacionalnega politika vstran, zadostuje nam njegovo stališče, da je služabnik celjske mestne občine. Ali nismo zmiraj povdarjali, da je gospodarsko izkoriščanje okolice v prid mesta glavni nagib »Štajerčevcev« v tem volilnem boju? Dr. Ambroschitz, ki je prisegel zvestobo mestnemu zastopu, naj bode dober zastopnik koristij okoliške občine? Komu se zdaj oči ne odprejo, temu ni pomagati. Pametni ljudje so s kandidaturom dr. Ambroschitz v okoliški zastop dovolj izvedeli. Tu se ne gre za nič drugega

nego za poplačanje trimilijonskega dolga celjske mestne občine s premoženjem celjske okolice! In kak davkoplačevalec je dr. Ambroschitz v okolici? Na njegovo ime je prepisano posestvo »Südmarke« v Liscach z Bismarckovim stolpom. Tudi to govori jasno o ciljih njegove stranke v celjski okolici.

Kdo so pa drugi odrešitelji okolice po nemški milosti? Odbornik naj postane lesotržec Teppei, ki je obenem mestni svetovalec v Celju. Torej zopet mož, ki mora čuvati kot mestni zastopnik koristi mesta Celja in ki bode v tem smislu deloval tudi v okoliškem zastopu. Strenčan iz Levca, ki je odbornik v občini Petrovče, je tudi mož, ki naj postane nemški odbornik v celjski okolici. Okoliščani, ali ste res slepi, da boste zastopstvo svoje občine poverili odbornikom vseh mogočih drugih občin! Ali morete zaupati takim ljudem, da jim bode blagor vaše občine pri srcu? In Rebeuschegg iz Celja, ki se je pri zadnjih mestnih volitvah ljuto sprl z dr. Ambroschitzem, ker je hotel biti odbornik v Celju, pa ga niso hoteli voliti. Ta naj je za okolico dober, ki se je zastoj vsiljeval v mestu za odbornika! Če je bil pred letom dni vnet za blagor mesta, kako se mu danes naj veruje, da mu srce bije le za okolico!

Da, da! hvala vam, mestni gospodje, da ste nam karte pokazali. Sedaj bode ozdravel marsikter slepec celjske okolice! Sedaj razume ljudstvo odkritost vaše agitacije, češ, da vam je le za boljše gospodarstvo v okoliški občini. Zato bode tudi volilstvo celjske okolice skrbelo, da se take dragocene moči ne odtegnejo sosednjima občinama celjski in petrovski. Dvema gospodoma ne more nikdo služiti. Zato bomo poskrbeli, da Ambroschitz, Teppei in Rebeuschegg ne pridejo kot okoliški odborniki nikdar v skušnjava, da bi se morali izneveriti Celju, kteremu so zvestobo dolžni. Tudi Strenčanu bomo prihranili skrb za celjsko okolico, naj ostane ohranjen le Petrovčam. Okolica bode volila može iz svoje srede.

Ne bode škodilo, če predstavimo našemu volilstvu še ostale člane Ambroschitzove družbe. Pogledimo še nekaterim v obraz! Tovarnar Westen, ki izmzgava v svoji tovarni za posodo delavce na najnesramnejši način, in ki oddaja svoje blago večinoma na slovanski jug, zlasti v Srbijo, ki pa od svojih milijonov še krajcarja ni daroval za okoliško občino, ta bode reševal gospodarstvo v okoliški občini? Njegov uslužbenec Pfeifer, ki je prej v Štorah in na Teharjih zdražbo delal, naj zanese prepričanje tudi v celjsko okolico? Krasno bodo poleg tega zdražbarja zastopali občino daljnji nemškutarski kandidati

Zupanc iz Polul, Mirnik iz Medloga in Ocvirk iz Košnice, ki žive s sosedi v večnih pravicah in sovraštvu! Da je slika popolna, mora biti med nemškutarskimi kandidati še par nezadovoljnih gostilničarjev in sicer Zagode iz Ostrožnega, Krušič iz Lokrovca, Wobner (Bobnar!) iz Hudinje, samih koristolovcev, ki mislijo, da namen občine ni drugega nego podpirati nered in pretepe v gostilnah s podeljevanjem neomejenih licenc! Čudna družba je to in če je kak poštenjak brez svoje vednosti zašel med kandidate, stori dobro, če to kmalu javno prizna, kajti po slabi tovarišiji glava boli! Morebiti bode nam še marsikdo, ki ga je dr. Ambroschitz na svoj frak priklenil, to pozneje priznal. Žal nam bode, če bomo proti marsikomu morali nastopati, ker je obrnil iz nečimernosti ali pohlepnosti hrbet poštenim sosedom okoliščanom. Kdor je kandidat v zvezi s predsednikom »Südmarke« dr. Ambroschitzem, ta se je izključil iz poštene slovenske družbe.

Če pregledamo celi imenik kandidatov za odbor in za namestnike, kakor so ga objavili nemški listi »Štajerc« in »Deutsche Wacht«, ne najdemo niti enega moža, ki bi užival v širši množici zaupanja. Niti enega moža ni med njimi, od katerega bi se dalo pričakovati, da bode nesebično deloval v blagor občine, niti enega ne, ki bi bil sposoben za smoteno in varčno gospodarstvo v okoliški občini. To izpravi tudi prebivalstvo in jeza poprima vsakega poštenega volilca, ko sliši, da se sramoti celjska okolica s tako kandidatno listo. Navdušenje za izkušene može, ki so se že odlikovali z delom za javni blagor, in ki jih je v imeniku slovenskih narodnih kandidatov znatno število, raste od dne do dne. Nemci iz Celja skoro v nobeni sošeski več ne morejo prirediti shoda, povsod jim vzbuja zavedna slovenska množica slabo vest, da jo žalostno odkurijo iz skrbi za svoje trhle kosti, v mesto nazaj. Zadnji strel Nemcev, ki bi naj oplašil okoliščane, je bilo objavljenje nemških kandidatov. Toda baš s tem, da ste nam povedali, komu hočete okoliško občino v roke spraviti, s tem ste vzbudili slovenski ponos okoliščanov. Izprevidela je vsa javnost, da nemškutarji nimajo ljudi za občinski zastop okoliški, na dan volitev se bode pa pokazalo, da tudi volilcev nimajo mnogo več nego kandidatov. Nemško in mestno nevarnost smo spoznali pravočasno, da zmaga slovenstvo na celi črti. Niti eden izmed objavljenih nemških kandidatov ne sme postati odbornik celjske okolice. To bodi smoter našega dela prihodnje tedne!

LISTEK.

0 železnicah

„Spisal železnični uradnik.“

I.

Prevrat v gospodarskem oziru, ki se je pričel v sredini prejšnjega stoletja ter jedrno osvojil sleherni pristopni mu torišče, omogočile in vsled tega povzročile so železnice. Mirno in brez vsakerega nasilstva so preustrojile bistveno naše odnose in sicer tako hitro, da se po njih povzročeni sprememb komaj zavedamo. To dejstvo povečuje namen, ki ga opravljajo železnice. Vsi prebrati prejšnjega stoletja, bodisi naperjeni napram pravnim ali družabnim nedostatnostim, zakrivili so tekom njih razvitka zle posledice, čestokrat razvneli človeške strasti do nepopisnih grozodejstev, dolgotrajnih vojn, ter končali z onemoglostjo prizadetih narodov. Žrtve na blagu in krvi, ki so jih zahtevali, niso bile v nikakem razmerju s konečnimi uspehi, ktere uvaževati se je zamoglo šele po preteku stoletij. — Popolnoma drugače se je vršil in se še vrši gospodarski prevrat, čigar glavni činitelj so železnice. Nikdo ni pričakoval, da bode bojazljiv poskus prve železnice l. 1825. iz Darlington-a v Stokton na Angleškem pridobil že komaj v četrtoletju ves misleči svet zase. Kar se ni pričakovalo, obistinilo se je brezprimerno naglo, brezhrupno in s tako sigurno silo, da že danes zavisi vse novodobno življenje zgolj od železnice. Globoko so posegle v gospodarske razmere držav, preustrojile prometne, kupčijske in obrtne odnose, uplivalo na vedo in umetnost ter nudile obitelji kakor posamezniku ugodnosti,

da ni več možno zanikati njih važnosti. Ne le, da se nobeno podjetje ni z železnicami v uspehih kosalo, marveč je bilo potom železnice v svojih prizadevanjih izdatno podprto, še več, železnice so se razvile v razmeroma v kratkem času v blagodejno samostojno stroko, kar ve vsak strokovnjak in kar čuti vsak lajik. Železnice imajo danes svojo lastno upravo, lastno knjigovodstvo, svoj promet, svoje kupčijske in druge zveze, svojo lastno tehniko in svojo pravo.

Vsled te zamotanosti bodi v nastopnem o postanku in razvoju železnice toliko povedano, kolikor je vsakemu omikancu vedeti neobhodno potrebno. Dandanes je najbrž malo takšnih ljudi, ki bi z železnico nikdar ne prišli v dotiko, še manj pa takšnih, ki bi o železnicah kaj razumeli.

Prav sedaj je tudi za nameravani smoter najpripravljen čas, ker so se železnice razvile do vsiška možnosti, ker je njih gonilna sila, to je vodena para, popolnoma izčrpljena, in ni pričakovati, da bi se z zdajnimi sredstvi dospelo do večjih uspenov. Da je v tem pogledu nastopil zastanek (stagnacija), spričujejo sodobni tehniki, ki se zatekajo k elektriki, kot novodobni gonilni sili.

Začetek železnice je bil, kakor vseh stvari, zelo skromen; niti na blesteča imena se ne opira. Stephenson, priprostega delavca, kot izumitelja železnice, se je kmalu pozabilo. Leta 1875, ko se je obhajala petdesetletnica njegove iznajdbe, se je celo v strokovnjaških krogih malo vedelo o njem. Njemu namreč se je posrečilo iz parnega stroja, ki sta ga mehanika Watt in Boulton v letih 1769—1785 izpopolnjevala, napraviti leta 1812. stroj za premikanje tovorjev, to je lokomotivo. Prav to je bila glavna iznajdba, kajti železni tir, kar pravzaprav označi pojem železnice, je že starejše dobe železne ceste,

ki so določevale cilj prevažanju, najdemo že mnogo prej v angleških premogokopih. Že leta 1789. je Jessop prestavil sled z rels na kolesa ter določil širino tira 1.436 m, koje se je še oboje do danes ohranilo. Iz tega razvidimo, da je železnica, dokler nam pomeni železen sled, po katerem se v določeni smeri na kolesih prevažajo tovari, prav mlada naprava. Potreba prevažati tovore je pa stara kakor človeški rod in ta si je, kar je umevno, že zgodaj prizadeval to delo kolikor najbolj olajšati. Če je v prvi dobi svojega životarjenja uporabljal svojo lastno moč, si je pozneje ukrotil živali, ki so mu ta posel opravljale. Kasneje si je napravil najpreprostejši voziček in ga čim dalje bolj izpopolnjeval. Vsekakor je pa kmalu uvidel, da je premikanje voza tem lažje, čim gladkejši je tir. Tako n. pr. vemo o Grkih, ki so vozili svoje malike in oltarje, da so imeli po dotičnih stozah napravljena sleda za gladko premikanje voz z razdaljo 1.63 m, torej za precej širokotirne vozove. Tir je bil v kamen vsekani ter celo, najbrž zavoljo lažjega izogibanja, na potrebnih mestih z izogibalšči popolnjen. Slično podobno nam kažejo tudi ceste v mestu Pompeji, ki je bilo v oni dobi zasuto, a je sedaj skopano. Isto širino tira spričuje grški uzorec.

Splošno se trdi, da grška kultura ni ugodno uplivala na Rimljane, toda kar se tiče naprave cest, so učenci Rimljani svojega mojstra Grka daleko nadkrilili. Poslednji so se posluževali cest iz zgolj verskih in zabavnih ozirov, prvi pa pred vsem iz vojnih in potem šele iz obrtnih ozirov. Za cesarja Avgusta so morale ceste dokaj lepe biti, ker je brzovoznost, kakršno je v državne namene ustanovil, dosegla v 14 urah 150 km, prilično tako razdaljo, kakor iz Maribora v Ljubljano. Prepotrebni postaj za menjavo konj in v počitek potovalcem, kakor tudi zemljevidov, baje ni manjkalo. Te naprave niso

Klerikalizem in klerikalna stranka.

Kaj je klerikalizem in kaj je klerikalna stranka?

Pojem klerikalizma je očrtal znani mislilec, bivši jezuit Pavel grof Hönssbröck tako-le: »Klerikalizem je posvetna politična uredba, ki pod plaščem vere in verstva teži po posvetnem gospodstvu in po politični moči, uredba, ki proglašča duhovnike za neko vrsto višjih bitij, papeža pa za posvetnega političnega kralja nad kralji in narodi.«

Klerikalizem ima torej na obrazu versko krinko samo zategadelj, da bi lahko s pomočjo vere, ki pa mu je samo pretveza, gospodoval na svetu.

Klerikalizem ne priznava božjega nauka o ljubezni do svojega bližnjega in popolnoma tuj mu je Kristusov izraz: »Ljubite tudi svoje sovražnike.«

Klerikalizem je bojna organizacija, ki so ji doobra vsa, še tako nizkotna in podla sredstva, samo ako vodijo do cilja.

Pred nikomur se ne umiče ta pošast, boga se ne boji, in ljudi se ne sramuje.

Pod krinko širjenja vere je Karel Veliki v IX. in X. stoletju napadel slovenske in slovanske zemlje, ter si jih podjarmil. Na tisoče in tisoče ljudi je poginilo, vse v imenu »svete« katoliške vere.

A Karlu Velikemu je sam papež dal na glavo cesarsko krono, kakor da bi s tem hotel pokazati, kako dobro razume to nemško politiko proti Slovanom.

A kako je bilo na Španskem in Italijanskem? — To so dežele čisto katoliške, o katerih se lahko trdi, da je bil v njih klerikalizem nekaka narodna naprava.

Kakšne so bile te dežele nekdanj in kakšne so sedaj? Španska država, v kateri nekoč ni zatonilo solnce, jedva še samotari in živi, a beda v Italiji, v tej z naravnimi zakladi tako bogato obdarovani zemlji, je dandanes že takorekoč prešla v pregovor. Krivice, ki jih je klerikalizem zagrešil nad narodi, izginjajo, ako se jih primerja s sovraštvom, ki ga je iz prvega početka zanetil klerikalizem proti Slovanom. Uradni jezik klerikalizma je latinščina, jezik Slovanom nerazumljiv.

Najbolj vneti širitelji latinščine so Nemci, ti zakleti sovražniki vsega, kar je slovansko.

A zakaj? Ker vedo, da se jim pod krinko vere najlažje posreči ponemčiti Slovane.

Tega jih uči že zgodovina. Z ognjem in mečem so Nemci krščevali polabske Slovane na Pruskem ter jim s krvjo vcepljali novo vero. In ko so ti Slovani postali ponižne krščanske duše, so jih ponemčili od prvega do zadnjega. Dandanes so v teh krajih slovanski samo še — grobovi.

In kako je bilo z nami Slovenci?

Tudi nas so pokrstili Nemci.

Storili pa niso tega zato, da bi nam s tem omogočili vstop v nebeško kraljestvo, marveč da bi nas podjarmili. Vera jim je bila le sredstvo v dosegu njih samopašnega namena. In da dosežejo ta svoj cilj, so vpregli v svojo službo duhovnike. In prav so imeli, zakaj duhovniki so bili najboljši njihovi služabniki. Z njihovo pomočjo se jim je posrečilo, ugrabiti več nego polovico slovenskega ozemlja.

Pred stoletji smo prebivali mi Slovenci na vsem Štajerskem gori do Nižje Avstrijskega, na vsem Koroškem in globoko doli v Tirole. A kje smo sedaj? Na Tirolskem smo izginili skoro brez sledu, na Koroškem »umiramo« in na Štajerskem nas je potisnil nemški sovrag že do Drave.

In vse to je zakrivil klerikalizem, ki je bil vsikdar ponižen sluga Rima in nemštva, a strupen sovražnik slovanske narodnosti.

In kaj dela klerikalizem pri nas dandanes? Ali ni v službi Nemcev in nam sovražne vlade? Ali se

v srednjem veku, ki je v prometnem oziru itak najslabši, prav nič napredovale, da ne rečem popolnoma izginile. Ves promet je še v 14. stoletju priklonjen na rimske ceste. Ludvik XI. je še komaj zamo-gel oživeti rimsko brzovozno napravo, in to le malo prej, predno so prav take naprave tudi Španci našli v Peru in Mehiki. Izmed vseh držav ste bili v srednjem veku v prometnem oziru najboljši Anglija in Francija. Vendar ste tudi tukaj bili najzanesljivejši prevaževalni sredstva voz in ladja. Toda poslednje važnost je bila precej omejena po vremenskih izpremembah. Čeprav je glede množine prevaževalnega blaga bila bolj sposobna nego voz, sta ji po zimi led, v poletju suša otesnili sposobnost. Vrh tega: se je morala ladja vedno tesno držati rečne struge. Poskušali so sicer s prekopi po dve plovni reki združiti, n. pr. Main in Dunaj, kar so pa zavoljo tehničnih ovir kmalu opustili. Kjer torej plovni rek ni bilo, ali se je njih plovnost končala, zadržal je veljavo voz.

Ker si nikdo ni rad dal svojih kostij pretresti, je bilo potovanje ljudi v oni dobi silno omejeno. — Kdor si predstavlja voz v svojem gornjem delu podoben zaboju, ki visi na štirih jermenih, ter ima v svoji notranjščini lesene klopi brez naslonjačev, ti-ti se dovolj živo poglubi v prijetnost tedanjega potovanja. Vkljub temu se smejo redne poštne vožnje v ondanšnjem času že imenovati velik napredek. Dočim je bil torej osebni promet prav malenkosten, so bile ceste, dasi slabe, s tovrstnim prometom povsem izkoriščene. Razne ovire, kakor priprege v hribe, dolgi počitki, vremenske neizgode, so ta način prevažanja blaga silno podražile. Prevažanje živalij je bilo popolnoma izključeno, vsled česar so morale živali vsako spremembo kraja peš zmagati.

(Dalje sledi.)

ne družiti s prokletstvom človeštva — z militarizmom (vojaštvom) v svrhu, da onemogoči svobodo narodov in da te narode uklene v verige tujega robstva?

Da, klerikalizem je povsodi na strani močnejših in pobija one, ki so slabi. To velja tako v narodnem, kakor v socialnem oziru. A sedaj: kaj je pri nas klerikalna stranka, kaj hoče in koga posluša?

Klerikalna stranka dela vse to, kar smo zgoraj povedali o klerikalizmu. Bojuje se samo za posvetno gospodstvo Rima, pokori se Rimu, a kdor ne hodi z njo skozi drn in strm, ta je sovražnik — vere in naj si bo sicer še tako veren in pobožen katolik! Zato se ta stranka počne nikdar meriti v poštenem boju in z odkritim obrazom, marveč se poslužuje v borbi s svojimi političnimi nasprotniki najpodlejših in najgnusnejših sredstev, ker ve, da bi s poštenimi sredstvi ne mogla ničesar doseči.

In če se proti taki pogubni stranki borimo z najostrejšim orožjem, a vselej poštenim, je to samo zaslužno delo, zakaj borimo se proti klerikalizmu za najdražje svetinje — za slovensko narodnost in za svobodo slovenskega naroda, ki jo hočejo zatreti hlapci italijanskega Rima in nemštva.

Zato, kdor je Slovenec, kdor želi dobro svojemu tlačnemu narodu, ta naj obrne hrbet stranki Roškarjev, Cenčičev, Terlavov in Peskov, ter naj vstopi v naše bojne vrste, nad katerimi ponosno vihra zastava z napisom: Vse za svobodo zatiranega slovenskega ljudstva!

—n.—

Črnogorski knez Nikola,

ki slavi letos petdesetletnico svojega vladanja, se namerava ob priliki jubilejnih slavnosti na Cetinju (glavno mesto Črne Gore) proglasiti za kralja in Črno Goro za kraljevino.

Iz političnega sveta.

Velike cesarske vojaške vaje so torej vendarle odpovedane.

Španska vlada se krepko drži v boju proti nadvladeželnosti Rima in vatikanskih krogov. — Španski ministerski predsednik odločno izjavlja, da se noče ukloniti, ker če podleže Španija sedaj klerikalizmu, je za vedno izgubljena in bo gospodarsko propadla.

Klerikalizem v Bosni. Naša vlada se vedno kaj rada baha, kako je kulturno povzdignila Bosno in Hercegovino. Toda če pregledamo nekoliko natančneje bilanco tega vladnega kulturnega delovanja, tedaj vidimo, da izkazujejo glav. dobiček — klerikalci in Madžari v veliko obremenitev bosanskega ljudstva. Takoj po okupaciji leta 1879, je začel klerikalizem raztegati svoje grabežljive roke po Bosni in Hercegovini. Če primerjamo sosedno Srbijo, o kateri trde kaj radi nemški listi, da je nekulturna, z Bosno in Hercegovino, tedaj vidimo v pravi luči kulturno delo naše vlade v anektiranih deželah. Srbija ima 2400 učiteljev, 1272 ljudskih šol, Bosna pa 800 učiteljev in 354 ljudskih šol. V Srbiji je 20 srednjih šol in 1 vseučilišče, Bosna ima 4 državne srednje šole. Zato pa ima Bosna 800 trapistov, jezuitov in frančiškanov. Sezidalo se je na novo 24 katoliških samostanov in 200 katoliških cerkev. Sicer se pa pride tudi kot analfabet lahko v nebesa.

Med Turčijo in Bolgarijo so zaradi dogodkov v Macedoniji zopet nastale napete razmere.

Med češkimi in nemškimi socialdemokrati je prišlo do ostrega razpora, ker so nemški »sodrug« glasovali proti temu, da bi dobile češke zasebne šole na Dunaju državno podporo. Češki socialni demokrati vidijo v tem kršenju mednarodnosti in se ostro izjavljajo proti nemškim »sodrugom«.

Beleške.

X. poročilo južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalcu z dne 3. avgusta 1910 o rasti hmelja v Savinjski dolini. Od našega zadnjega poročila imamo najlepše vreme in tudi tople noči. Prehod cvetja v kobile se pri goldingu naglo izvršuje in se bode obiranje dne 16. t. m. v obče pričelo. Kar se množine tiče, dobili bomo nekaj več, kot prinaša srednja letina. Pozni hmelj je vseskozi lep. Rastlina je popolnoma zdrava in brez škodljivcev. Več kupcev je že došlo. — Društveno vodstvo.

Kako govorijo češki duhovniki in kako slovenski? Češki duhovnik in dr. poslanec o. Zahradnik je izjavil: »Najprej sem Čeh in kot takšen obvezan, da žrtvujem vse za svoj narod, potem sem strankar in

konečno — človek« Slovenski duhovnik pa govori: »Najprej sem katoličan in kot tak obvezen, da zasiedujem do krvi politično nasprotno rodne brate potem avstrijski patrijot in kot tak moram denuncirati domačine sosedne, konecno tudi še Slovenec — ker drugače bi gotovi backi ne prispevali potom sklada za obmejne Slovence za klerikalno stranko.«

v Klerikalci in izpolnjevanje božjih zapovedi. O tem poroča »Slov. Narod« sledečo zanimivost: Helena Mantuani je vdova krojača, je stara danes 74 let, nima premoženja in je za delo nesposobna. Ima eno hčerko in enega sina. Hčerka je omožena, ima 5 otrok in težko pridelata z mo-žem kruh za sebe in otroke. Vendar pa imata še mater Heleno pri sebi in jo redita. Sin Helene Mantuani je muzejski ravnatelj v Ljubljani in pred bogom in ljudmi velik klerikalni učenjak (zaslovel je posebno z želvami kot kristjanskimi glavami iz turških časov). Ta mož ima na leto do 15.000 kron dohodkov, za svojo staro mater pa ne zmora na mesec več ko — deset kron. Taka klerikalna umazanost morda ni — brez primere, a je vsekakor nagnusna. Pa seveda: hčerka Helene Mantuani in pa njen zet oz. mož imata vero in spoštovanje do božjih zapovedi v srcu in jih spolnjujeta, veliki klerikalni učenjak in katoličan dr. Jos. Mantuani pa ima oboje samo — na jeziku. »Spoštuj očeta in mater...«

v Za oškodovane vinogradnike. Letos so oškodovale že v zgodnji spomladi različne ujme spodnještajerske vinorodne kraje. Posebno občutna je ta škoda na triletnih novih nasadih, ki bi morali letos prvokrat roditi. Vsled posredovanja raznih poslancev je dovolilo poljedelsko ministerstvo prizadetim posestnikom po njihovih gmotnih razmerah deloma podpore deloma brezobrestna posojila. Minuli mesec je bilo nakazanih v ta namen od države 32 tisoč kron brezobrestnih posojil in enak znesek tudi od štajerske dežele.

Sokolski zlet v Celju se bliža! Loči nas od te znamenite slavnosti v Celju le še 14 dni! Rodoljubi, slovenske žene in dekleta po celem Sp. Štajerskem in po celi Sloveniji, pripravljajte se na obisk te slavnosti! Prijave sokolov in tudi že občinstva za udeležbo so tolike, da se je slavnostni odbor odločil za preselitev cele slavnosti pod milo nebo: na velikem Majdičevem travniku se boče vršila javna telovadba in velikanška ljudska veselica kakor je še Celje in Sp. Štajer nista videla. Obeta se nam velik obisk iz Ljubljane in Zagreba; mislimo, da ne zaostane ta dan tudi Savinska dolina, naše narodno Posavje, Maribor in solnčne Slovenske gorice! Pridite bratje, sestre, vsi na našo narodno slavlje, pridite v množicah, da bomo čim slovesnejše obhajali otvoritev prvega »Sokolskega doma« na Štajerskem!

v Posredovalnico za nameščanje in po nemčevanje obrtniških in trg. vajencev je že ure-dila »Südmak« in nemški narodni svet na Sp. Štajerskem. Pri nas se seveda v tem oziru navzlic ponovnim opominom ničesar ne stori.

Koledar »Družbe sv. Cirila in Metoda« se pripravlja za tisk. Podružnice CMD, ki še niste imele letos občnega zbora, skličite ga takoj ter javite Družbi nov odbor in število članov, da bomo imeli natančno sliko naše obrambne organizacije.

Pozor rodoljubi! Poznate jubilejni kolek družbe sv. Cirila in Metoda? Zakaj ga ne naročite?

Letoviščarji pozor! Zahtevajte vsepovsod računske listke družbe sv. Cirila in Metoda!

Dopisnikom opomin:

1. Pišite vedno le resnico, ki se da dokazati!
2. Pišite vedno s črnilom, ne s svinčnikom!
3. Pišite vedno le na eni strani papirja, ne na obeh!
4. Pišite razločno!
5. Pišite kratko!
6. Podpišite se! Urednik nobenega ne izda!

Celjski okraj.

Sokolska slavnost v Celju in naše kmečko prebivalstvo. Od priprostega kmečkega fanta iz Zgor. Savinjske doline smo sprejeli sledeče pismo: Naznanili ste v »Narodnem Listu«, da se bo vršila 14. avgusta velikanska narodna slavnost v Celju. Ko sem prebral dotični članek, se me je polastilo silno navdušenje. Sklenil sem takoj, da se tudi jaz udeležim te slavnosti. 14. avg. se mora pokazati na slavnosti, da še ogenj ljubezni do naroda in domovine tli v tisoč in tisoč srcih slovenskih. Na svidenje 14. avgusta v Celju! Poročajte še kaj o slavnosti v našem priljubljenem »Narodnem listu«.

Poročil se je 24. m. m. na Jesenicah g. Ivan Radej, veleposestnik in gostilničar na Bregu pri Celju, z gospico Marico Zoretovo z Jesenic.

Celjske in okoliške Slovence

opozarjamo na predstavo „Čebelarjev god“
katere priredi „Bralno društvo“ na Bregu
v nedeljo, dne 7. avgusta v „Skalni kleti“.
Začetek ob 4. uri popoldne.

v Nemškutarske kandidate za občinski odbor v celjski okolici je priobčil ptujski „Štajerc“ s člankom, katerega je prepisal iz celjske „vahte“.

V tretjem razredu so sledeči možaki štajercijanski kandidati: Dirnberger Jože, Ostrožno, Gajšek Jakob, krčmar, Sp. Hudinja, Jezernik Martin, Zg. Hudinja, Kodela Martin, Dobrova, Ocvirk Anton, Gaberje, Ocvirk Martin, Košnica, Planinšek Janez, Medlog, Strenčan Janez, Levec, Velenšek Jože, Ostrožno, Vrečer Matija, Pristava.

V drugem razredu: Ban Karl, Babno, Kovač Janez, Babno, Krnšič Janez, Lokrovec, Maier Martin, Košnica, Mirnik Jakob, Medlog, Mravlak Janez, Zagrad, Nahberger Janez, Ložnica, Strenčan Jurij, Lava, Vrečer Martin, Pečovnik, Zagode Miha, Ostrožno.

V prvem razredu: dr. Ambroschütz, Celje, Janić Jakob, Celje, Jarmer Jože, Gaberje, Lun Viktor, Lisce, Pfeifer Jože, Gaberje, Rebenschegg Jože, Celje, Teppei Karl, Celje, Westen Avgust, Celje, Wobner (alias Bobnar) Franc, Sp. Hudinja, Zöchling Adolf, Gaberje. — Značilno je, da so se celjski Nemci vsi spravili v prvi razred, kjer se zanašajo na zmago, kmete so pa potisnili v 2. in 3. razred, kjer gotovo propadejo. V tej listi citamo tudi nekatera imena, katera so nemškutarji spravili brez dovoljenja v svojo listo. Kdor je poštenjak, se sramuje biti kandidat propadle in Slovence zaničujoče nemškutarske sodrge! Može, ki vas psujejo Ambrosičevi listi in prijatelji za „slovenske pse“, ali vas ni sram, da ste posodili največjim sovražnikom svoje domovine in občine svoja imena? Ali hočete, da vas bodo zaničevali lastni bratje? Ali se boste dali komandirati celjskim protestantom in nemškim tolovajem? Naše ljudi ponovno pozivamo, da napno vse moči in pokažejo celjskim vsiljencem pot, od koder so prišli. Z izdajalci in odpadniki pa bomo že obračunali ravno tako temeljito kakor s kvadrat-doktorjem Ambrosičem.

v Denarni uspeh Ciril in Metodove jubilejne slavnosti v Žaleu. V odboruvi seji moške in ženske Ciril in Metodove podružnice za Žalec in okolico dne 28. m. m. se je položil račun o dohodkih in izdatkih te slavnosti ter se je izkazalo, da znaša čisti dobiček 1500 K, kateri znesek se je odposlal kot jubilejni dar za Ciril in Metodovo družbo. Čast in priznanje gre vsem onim, ki so se trudili za uspeh te slavnosti, pred vsemi pa gospodu Benjaminu Kuneju in njegovi gospe soprogi.

Svoji k svojim! „Vahtarica“ pretaka bridke solze, da je minule dni kaplan Goričar iz Velenja nasvetoval nekaterim romaricam, naj gredo v Celju k slovenskim trgovcem kupovat! Želeli bi si, naj bi ga njegovi stanovski tovariši posnemali! Ker pa „vahtarica“ zahteva oblastveno postopanje (!) proti kaplanu, bi zahtevali mi enako postopanje proti portirjem celjskih nemških hotelov, ki delijo tujcem in agentom bojkotne listke proti slovenskim trgovcem in obrtnikom!

Kmetijska podružnica Šmarje vabi na poudčno zborovanje v nedeljo, dne 7. avgusta t. l. v Vugovi gostilni na Grobelnem. — Začetek ob 3. uri popoldne. Govorita: Strokovni učitelj gosp. Zidanšek s slov. kmetijske šole v Bezovju pri Št. Jurju in zadržni potovalni učitelj g. Miloš Štibler iz Celja. Predsednik Miha Skale.

Nemška šola v Hrastniku dobi letos jeseni četrty razred.

Za župana v Škofljvasi je izvoljen dozda jni župan g. Martin Vrečko iz Arclina.

Sv. Štefan pri Šmarju. (Vera, kje si?) V nedeljo, 31. julija, smo imeli takomenovano žegnani je pri Sv. Ani na Babni gori. Ko je procesija bila končana, so verniki šli v cerkev, kjer so se udeležili pridige in slovesne sv. maše. Med temi sem bil tudi jaz. Ker je pa bilo jako soparno, mi postane slabo, da sem moral iti iz cerkve, si svežega zraka iskat. Pa kako se začudim, ko med sv. mašo slišim v cerkovni hiši vrišč in krahot. Mislim sem si: to pa so gotovo kakšni fanti; pa ko bliže pristopim, vidim samo zelo vnete klerikalne kristjane, kateri se bahajo, da »katoliško vero podpirajo«. No, če bojo katoliško vero tako podpirali, kakor so jo ta dan v cerkovni hiši, potem bomo z vero hitro pri kraju. Da boste pa, dragi Štefančani, vedeli, kateri so ti isti, kateri vero med sv. mašo s petjem, smejanjem in pa s krahotom podpirajo, vam jih bom pa povedal: Franc Pungaršek z Jeshovkoj, Peter Sakošek,

Pungaršekov fant z Jeshovkinoj hčerkoj in drugi. — G. župnik, ko bi bili vi vedeli, kaj se je godilo v cerkovni hiši, bi gotovo bič vzeli v roke in te oskrnjevalce pognali iz cerkovne hiše — v kakšno štaljo. Škoda, da niso imeli še kakšnega muzikanta, potem bi bili imeli celi bal. Mi pa naj še imamo do takih ljudi spoštovanje! Ako imate ljubezen med seboj, pa jo imejte kje drugje. Opazovalec.

v Iz Laškega trga. Kako se godi Slovincu, če slučajno zajde v „nemško“ gostilno, kaže sledeči slučaj: V krčmo tukajšnjega župana Webra pride 17. m. m. gost Slovenec in zahteva seveda v slovenščini četrt l vina. Županova rojenka pa — piše se Paula Žlindra in je doma iz Hrastnika — ki je ravno nadomestovala natakario, se razkorači in vpraša: „Warum verlangen Sie in einem deutschen Gasthause slowenisch, wo Sie doch deutsch kennen!“ Gost je seveda na to odgovoril s tem, da je odšel, ne da bi ugodil drzni zahtevi „pristne“ Prusinke.

v Šolska mladina v Gotovljah je naredila dne 26. m. m. izlet na goro Oljko. Krasno vreme, vožnja po železnici, slikovit razgled, veselo petje, razne igre itd. vse to ostane otrokom v trajnem spominu.

»Na Osojah«. V nedeljo, 31. julija, uprizorili so ložniški diletantje v Žalcu ljudski igrokaz »Na Osojah«. Igra sama na sebi je lepa, a tudi težavna. Mnogolično, na prizorih bogato dejanje slika nam na eni strani ljubezenski boj, na drugi strani pa kruto življenjsko borbo. Vkljub raznim težkočam na odru in vkljub dolgim samogovorom, ki pa naj se drugi v interesu igralcev in gledalcev okrajšajo, je uspela igra nenavadno dobro. K temu je pripomogel pred vsem dovršen nastop Matije (g. Krajšek), ki ga je zasledovala kruta roka usode, proti kateri pa se je ustavljal do zadnjega z nadčloveško energijo in s ciničnim preziranjem. Nadvse nam je ugajalo ljubko, naivno dekle Ana (gdč. M. Tratnikova), ki pa je svojo težavno ulogo tudi v burnih, pretresljivih prizorih izborna pogodila. Marijana (gdč. I. Tratnikova) je, izvzemši nekaj mest, z dovršeno spretnostjo podala tip gospodinje, resolutne in pri tem plemenite, ki je nastopala povsod samozavestno, dokler ni slednjič podlegla ljubosumju. Valentina je mojstersko obvladal g. Zagode. K sijajnemu uspehu igre je pripomogel v enaki meri župnik, ki ga je izvrstno pogodil g. A. Korent, in stara, v službi osivela Marijeta (gdč. Šusteršičeva) je spravila do površja tudi veselo stran igre, za kar je žela obilno pohvalo. Če še omenimo zaljubljen parček Tilen-Mlicika (gosp. Kunst in gdč. Flisova), smo podali vse razen par manjših ulog, ki pa so tudi bile v dobrih rokah. Najlepše zadoščenje za ves trud je dal diletantom v moralnem uspehu sijajni uspeh igre, česar ni znižala tudi malomarnost onih Žalčanov, ki so se odlikovali s svojo odsotnostjo. Če se trudijo za prireditve kmečki fantje, obloženi z delom, je pač dolžnost »intelligence«, da jih moralno podpira. — Ložniški igralci pa so tudi sedaj iznova pokazali, koliko višje da stoje nad klerikalno mladino v Vrbju, pokazali so, da se lahko sami izobrazujejo brez vodstva raznih mežnarjev, Schreinerjev in kurzovcev a la Pesko. »Bralnemu društvu« na Ložnici pa častitamo k tej prireditvi in mu kličemo: Le tako naprej in naša bo bodočnost!

Gomilka požarna bramba priredi dne 28. avg. t. l. vrtno veselico pri Vovkovem kozolcu. Spored iste se objavi pozneje. Sosedna bratska društva se naj izvolijo na to okolnost ozirati, da ne prirede isti dan kake veselice.

Sokolska slavnost v Št. Jurju ob juž. žel. Na prijaznem, zelenem gričku stoji lepa Mastnakova gostilna v Lokarjih. Pred hišo vrt in košato, letos polno sadno drevje, nižje doli, proti beli cesti pa mehka trata. Tu se je v nedeljo vršila sokolska slavnost: domači, mladi šentjurski „Sokol“ je prvič nastopil z javno telovadbo. Zbrali so se ne le domači prijatelji in podporniki šentjurskega „Sokola“, prihiteli so tudi Celjani, Drameljčani; ponkovska dekleta so se pripeljala na lepo okrašenem vozu. Cela slavnost je imela domač, vesel značaj. — Mladi šentjurski „Sokol“ nam je prvič samostojno pokazal, kaj zna. Lahko rečemo brez laskanja in brez pohvale: bili smo presenečeni. Strumen, čvrst, samozavesten nastop, gladko izvajanje posameznih vaj, bodisi prostih, bodisi na orodju, bodisi v skupinah: načelnik brat Sevnik je lahko zadovoljen z uspehom. Društvu, ki je v težavnih razmerah šentjurskih „Sokolov“ toliko doseglo, moramo le častitati! Na eni strani gonja klerikalcev, pomanjkanje telovadnice, na drugi velika zaposlenost in oddaljenost kmečkih fantov-telovadcev — to so težave in ovire, ki bi se jih marsikdo prestrašil. Ali šentjurčani se jih niso — in danes imajo zbrano lepo četo čilih sokolov, braniteljev našega rodu in pospeševateljev njegovega napredka. Posebna zahvala gre šentjurskim in okoliškim dekletom za prodajo vstopnic, peciva in sploh za trud, ki so ga imele z veselico. Šentjurčani pa se ta dan niso samo skazali s telovadbo; slišali smo tudi nekaj krasno podanih pesmi šentjurskega pevskega zbora.

Krasen venec deklet in fantov, izborna naštudirane pesmi — kaj si morete misliti lepšega? Brat Čulek ni le izboren starosta šentjurskega „Sokola“, on je tudi izboren pevovodja in težko bo najti v bližnji in daljni okolici pevski zbor, ki bi se meril s šentjurskim. V ostalem je slavnost potekla mirno in prav zabavno. Šentjurska napredna manjšina lahko zapiše ta dan v svojo zlato knjigo.

Veselica v Št. Pavlu pri Preboldu, ki se je nameravala vršiti 7. t. m., je iz tehtnih vzrokov preložena na september.

v Iz Žalea. Kakor slišimo, nas misli zapustiti upravitelj delniške pivarne g. Benjamin Kunej. — Niso nam znani vzroki, kaj je privedlo g. Kuneja do tega, a dvomimo, če je v interesu podjetja vedno menjavanje uradništva.

v Šestletnega dečka oropal in vrgel v vodo. Desetletni posestniški sin Henrik Kovačič se je sešel 21. m. m. v Sp. Hudinji s šestletnim kočlarjevim sinom Antonom Skalovnikom. Kovačič je opazil, da ima Skalovnik 12 vin; zvalil ga je k Hudirjskem potoku na bolj skrito mesto, tam dečku vzel denar in ga vrgel še povrh v vodo. Isti Kovačič je dan pozneje vrgel neki perici škaf v Hudinjo. Hudobnega fantalina se je naznanilo orožništvu.

a Mestna občina celjska nam je dala v onemogli jezi svoji z vidnih mest v javnih lokalih strgati plakate, ki vabijo na sokolsko slavnost. Ako ima pravico k temu, o tem izpregovore višje inštanace. Protestiramo pa proti surovemu in žaljivemu postopanju stražnikov tukajšnje mestne občine, obnašanju, katerega je pač zmožen kak hlapec v kakem zakotnem rovtarskem gnezdu, ne pa polica autonomnega mesta. Ni nam naperjen naš glas samo proti tem individuum, saj so izvrševalni organ gotove klike, naperjen je tudi proti onemu predstojniku mestne antonomne občine, ki ima odločevati o pravnih sporih. Dolžnost tega sodnika pravice in predstojnika mestne straže je, zabičati svojim ljudem dostojnost, ki je med poštenimi ljudmi običajna, ne pa da se zadiravajo nad popolnoma nedolžnimi ljudmi. Toda, saj vemo da so naše besede bob ob steno. Saj ga vodi pri vsakem koraku nacionalni šovinizem in stražnik dobro ve, da stori s svojim obnašanjem temu gospodu kvečjemu uslugo. Opozarjamo naše poslance, da se informirajo o dostojnem obnašanju celjskih policistov in se pritožijo pri tozadevnih instancah.

Celjski protestantje, na čelu jim dr. Ambroschütz, bi radi dobili okoliško slovensko občino v svoje roke. Zda rogovillijo po okolici. Noč za nočjo se čuje zdaj po slovenskih tleh predrzno hajlanje in tulenje. Vsa nemška počestna fakinaža s pouličnjaki Bechinotom in Hrenom vred je na nogah. Shode delajo po okolici. Pa povsod jim slovenski kmetje pokažejo pot, odkoder so prišli. V tej jezi so zdaj začeli jemati ti nemški roparji kar puške s seboj in streljajo na slovenske kmete po okolici. Kaj vse se sme dandanes v naši ljubi Avstriji! Dr. Ambroschütz je postavil tudi nemške kandidate. Pa o smola! Trije so dozda j že izjavili, da jih nihče ni vprašal, ali hočejo biti nemškutarski kandidati ali ne, in izjavili so dalje, da se ne strinja z njihovim poštenjem, da bi sedeli poleg kakega Ambroschütza v občinskem odboru. To je pa hud poper! Gospod kvadrat-doktor, ki bi radi nas vse komandirali, ne bo nič iz tega!

Blamirani dr. Ambrosič. Gg. Gajšek Jakob iz Sp. Hudinje, Nahberger Janez iz Ložnice in Viktor Lun iz Lisce izjavljajo, da jih je vzel dr. Ambrosič, ozir. „nemški volilni odbor“ brez njihove vednosti in dovoljenja v nemškutarsko kandidatno listo pri občinskih volitvah v celjski okolici in da odločno odklanjajo to dvomljivo „čast“. Tako je tudi prav! Može, ki kaj drže na svoje poštenje, nimajo med renegati ničesar iskati!

Brežiški okraj.

USTANOVNI OBČNI ZBOR CIRIL-METODOVE PODRUŽNICE V PODSRÉDI

Naša narodnoobrambna organizacija na Štajerskem šteje zopet eno postojanko več. V nedeljo, 31. julija se je ustanovila tudi za trg Podsréd in okoličo podružnica Družbe sv. Cirila in Metoda. Ob lepi udeležbi domačinov, prijateljic in prijateljev slovenske šolske družbe je otvoril zborovanje v imenu pripravljalnega odbora g. Pirnat, ki je nakratko povdarjal pomen in potrebo ustanovitve ter pozival navzoče, da se oklenejo društva, ki ga vodijo tako blagi in vzvišeni cilji. Nato je povzel besedo g. pot. učit. Ivan Prekoršek ter je v poljudnih besedah slikal narodnostne boje, kazal na nevarnost, ki preti Slovincem od prodirajočega Nemštva, ki nas skuša duševno uničiti v svojih nemških šolah ter nas s pokupovanjem slovenske zemlje in naseljevanjem nemških ljudij gospodarsko oslabiti in pregnati iz naše tisočletne posesti. Marsikaj se je Nemcem že tudi posrečilo v zadnjih 30 letih, a tudi v nas se je vzbudil odpor, porodila se je zavest, da si moramo

sami pomagati. Tako se je ustanovila pred 25 leti Družba sv. Cirila in Metoda, ki brani slovensko mladino potujčenja ter po svojih podružnicah, ki se snujejo po vsem Slovenskem, dviga narodno zavest ljudstva ter širi narodno izobrazbo. H koncu je omenjal g. Prekoršek še posebne naloge, ki jih prevzema nova podružnica, ako hoče v resnici sodelovati pri velikem narodnem delu. Po predavanju, ki so ga vsi navzoči mirno poslušali, bi bila prišla na vrsto volitev odbora. Tedaj pa so navzoči »bratitelji katolištva in narodnosti in učeniki nasilstev in pobojev« si hoteli voliti predsednika. Zgnali so na zborovanje svoje mlade in stare device in še par podreptnikov, načeloval jim je g. kaplan Podpečan, ki si je poklical še na pomoč kaplana Tratnika iz Rajhenburga. Ko se jih je poučilo, da z volitvijo predsedstva ne bo nič, se je oglašil k besedi kaplan Tratnik, ki je še precej dobro ponovil nekaj odlomkov iz govora g. Prekorškega, potem pa je začel pripovedovati svojim strmečim ovčicam in devičicam o Masaryku, o polabskih Slovanih, ki so izginili, ker niso bili dovolj verni (Možu se pozna, da se je na gimnaziji tako pridno učil, da nima niti mature.) ter da bi Nemci na meji vsakega Slovenca zadavili in da je sedaj vera v Podsredi v veliki nevarnosti. Zaihte so device, ko so slišale te čudne reči in gledale so zaupno smehlajoči obraz g. kaplana, ki jim je nato razodel, da se je ustanovilo društvo, ki brani vero in narodnost — sedaj pa volite! »Tako je te pravo«, so rekle. — Tudi g. Podpečan je poskušal nekaj povedati, pa je preučeno začel o izobrazbi, pa mu ni šlo dalje, rekel je še, da bi marsikaterega spravil v zadrego, če bi ga vprašal, če je bil pri sv. maši. A glej čudo, v zadregi je bil po teh besedah samo g. kaplan Podpečan. Tako se je končalo katoliško narodno delo. Tega, kar so nameravali, niso dosegli, podružnica CM. družbe se je ustanovila, pristopilo ji je 32 rednih članov, načeluje ji župan g. Presker. Klerikalci pa so to pot zopet pokazali, kako razumevajo narodno delo, ki jim je od nekdanj mrzelo. Ko so videli, da se je začelo v družbi z vsemi silami delati, so ji obrnili hrbet, jo proglasili za brezversko, ustanovili pa so si »Stražo«, ki naj zbira agitačni fond za klerikalne hujskarije. In danes, ko sami ničesar ne storijo, ovirajo nas pri narodnem delu in izrabljajo ljudsko zaslustost v korist svojih žepov. Pisali smo o tem obč. zboru obširneje, da vidijo tisti naši prijatelji, ki se tu pa tam verujejo v klerikalno narodnost, kaka je ta »narodnost«.

Pišce. Pred nekaj časom se je pisalo o neki devici, katera hodi na cerkveni kor pet. Vprašamo samo, kako dolgo bo to trajalo? Kaplan, ki nočeš, da bi se božjemu imenu nečast delalo, zakaj to pustiš? Zakaj neka žena celo mašo preklinja ter se od jeze vsa trese? Zakaj — o tem sedaj nočem razkladati. Kakor hitro jo zopet slišimo in vidimo na koru, poročalo se bo škofijstvu. Gospod župnik, Vi tudi niste župnik, ako to pustite. Organist je tudi tako srečen, da ima obiske po noči od slamatih žensk.

Eviva.

Pišce. Dne 31. julija so kar natihome zvezarji sklicali shod, na katerem je govoril dr. Korošec, za njim dr. Benkovič, prvi o delovanju državnega zbora in da se bije velik boj med delavsko stranko in njimi. Povedal ni, ali misli delavce socialdemokrate ali kmečke delavce. Metal je kamenje na liberalce in učiteljstvo; a v tem ga je prekašal še njegov tovariš dr. Benkovič; govoril je o delovanju deželnega ter državnega zbora ter o obstrukciji. Glede povišanja učiteljskih plač je omenil, da se mora drugim stanovom prej pomagati (morda zopet duhovščini??) kakor učiteljstvu, ker večina tega je liberalna. Osobito je napadal »Učit. Tovariša«. Močno ga grize tudi Vinarska zadruga v Celju. Dejal je, da je kapitalistično podjetje in da samo odbornikom ter tistim, kateri imajo velike deleže, vino kupuje ter da male posestnike prezira. O ti, na duhu bolni revček, kako znaš farbat! Celjska vinarska zadruga je v pišečki župniji pokupila vina skoraj od 25 malih posestnikov. Dalje je trdil, da so liberalci največji nasprotniki konzumnih društev in zadrug. Povedal seveda ni, da samo takih, ki jih snujejo duhovniki iz sovraštva. Zakaj pa ni nič povedal o konzumu v Laškem trgu, St. Jurju itd.? Ako bodo še dalje obstrukcijo delali v Gradcu, ni vedel povedati. Da ni bilo velikega »aplavza« po takih govorih, se samo ob sebi razume. Po govoru se je stavilo nekaj vprašanj na njega. Najbolj se je odlikoval policaj, kandidat za županski stolec (a za njega ima ta stol še samo eno nogo), itd., ki je vprašal poslanca, če more kaj pomagati glede peronospor pri vinogradih, nakar mu je poslanec razložil, da je to delo občine in glavarstva, kakor je zložil »Narodni List« že opisal. Dovolj žalostno za moža, ki se sili zmiraj v ospredje, da tega ne ve. Zatem je predsednik Podvinski, kateri hodi po to šaržo zmiraj v Pišce, zaključil shod. Konečno omenim, da se shoda niso vsi vodje klerikalcev udeležili, ali nso vedeli, ali so se bali — kakor Pilat pred Judi. — Vseh je bilo 120 do 150 oseb, med temi skoraj polovica žensk in otrok.

Iz rajhenburških sokolskih krogov se nam piše: Dne 24. julija je priredil vrli senovski župan Senica domačo veselico. To priliko je orabil naš Sokol, da napravi takoj svoj prvi pešizlet. Kakor je to sploh navada, obvestil je o svoji nameri sosedna društva, a daleko ni mislil, da bo imelo njegovo ponižno vabilo toliko uspeha. Krški Sokol in zagrebški srbski Sokol sta prišla celo korporativno v kroju, prvi gotovo iz ljubezni do svojega deteta, a drugi iz prevelike šarmantnosti. Hotel nas je iznenaditi ter nam vrniti naš poset

o priliki njegove petletnice. Privedel je celo s seboj svojo nad 20 mož broječo fanfaro. Čast nam pa je bila tudi pozdraviti mile goste iz Brezic in Sevnice, pa tudi precejšnjo število bratov Hrvatov. Seveda bi jih bilo še več, ako bi ne bilo dopoldan deževalo. Zadnje poročilo, ki pa ni izviralo iz naših vrst, ni torej glede Hrvatov odgovarjalo resnici. — Ob zvokih fanfare in pokanju topičev se je pomikal pestrobojni spreved po romantični Dovški dolinici. Pri slavoloku nas je pozdravil župan Senica, a deklice so nas obšipale s cvetjem. Odkritih glav smo še zapeli »Hej Slovani«, na kar se je množica podala na veselčni prostor. Tukaj smo občudovali krasno srbsko godbo, divili se fini telovadbi Krškega in Srbskega Sokola, prepevali milodoneče pesmi ter poslušali navdušene govore. Presrečna zahvala Srbskemu in Krškemu Sokolu, najtoplejša zahvala Vam, dragi kmetje, ki ste se sešli v tako mnogobrojnem številu! Iz preprostega pešizleta se je razvilo pravo narodno slavlje, čegar moralni uspeh je bil krasen. Nad 400 ljudi se je udeležilo te veselice. Ne malo pa je pripomoglo naše požrtvovalno narodno ženstvo k lepemu uspehu. Gospica Kacjan in gospa Šerbec sta izročili našemu blagajniku lepo število svetlih kronic. O kako vesela je bila njegova prazna možnja! Imeli sta pa tudi vztrajne pomočnice, izmed katerih nam bodi obojito dovoljeno omeniti sledeče žene in deklice: gg. Krevelj, Strgar, Kralj, Kunec, Pavlič, Presker, Radej, pl. Rainhofen, Resnik in Unschuld. Vsem činiteljem, ki so na ta ali oni način pripomogli h krasno uspeli veselici, bodi izrečena najtoplejša sokolska zahvala. Na zdar!

Iz Podsrede. Ob času dopolnilne volitve za državne poslance po umrlem g. Žičkarju so duhovniki in njim kot kužeki slepo udani volilci dosegli, da je bil dr. Korošec izvoljen. Slikalo se ga je kot neumorno delavnega. To kadenje in izvolitev je dr. Korošec svojim trabantom s tem poplačal, da je pripomogel, da se je 24. 2. 1907. sklenila postava, po kateri so se duhovnikom plače zboljšale. Tudi izvolitev našega dež. poslanca dr. Jankoviča ni donesla volilcem nikake koristi. Govori se celo, da je ravno ta gospod proti gradbi železnice skozi Kozje in naprej ob Bistrici, ker se baje boji, da bi vsled večjega prometa on zdravnik-konkurenta dobil. — Davkoplačevalci, kako dolgo se še boste pustili izrabljati in za nos voditi od klerikalnih korifej? — (Govorice o dr. Jankoviču skoro ne moremo verjeti! Op. uredn.)

Zlat zaslužni križec je dobil višji oficijal pri okr. sodišču v Kozjem, Alojz Korošec. Ob enem je predstavljen v Rogatec.

V Podsredi ustanovi »Prosveta« ljudsko knjižnico. S tem bo odpomagano že davno občuteni nujni potrebi.

Preložen je državni gozdarski urad iz Planine ozir. Kozjega v Sevnico. Upravlja ga seveda Nemec Ehrlich — in to v čisto slovenskih okrajih!

Ljutomerski okraj.

Kmet. bralno društvo v Vučji vasi priredi v nedeljo, dne 14. avg. ob pol 3. uri pop. v šolskih prostorih veselico s petjem, slavnostnim govorom, z daljšo deklamacijo in gledališko igro. Vstopnina je nizka. K mnogoštevilni udeležbi vabi domačine in prijatelje iz sosesčine odbor.

Murski Sokol v Ljutomeru priredi 7. avgusta t. l. v Seršenovem logu javno telovadbo ter veliko ljudsko slavnost. Pri telovadbi nastopijo varaždinske sokolice! Pri ljudski slavnosti sodeluje polnoštevilni pevski zbor pod spretnim vodstvom br. Zacherla z različnimi mešanimi in moškimi zbori, ter središka narodna godba s slavnostnim dirigentom g. Fr. Serajnikom. Polno zabave bodo nudili najraznovrstnejši šotori, ples, konfeti itd. Sosedje, ta dan vsi v Ljutomer! Nazdar!

Ptujski okraj.

Ptujski okrajni komisar Rehnelt v službi štajercijancev. Po novem občinskem volilnem redu na Štajerskem ima okr. glavarstvo imenovati v volilno komisijo 2 člana in 2 namestnika. V občini Pobrež pod Ptujem so bili davi razpisane občinske volitve. In ptujski okr. komisar Rehnelt je imenoval v volilno komisijo same štajercijance, Šoštarica, Forštnarica, Rižnerja in Zatljerja. O. Rehnelt, na čegavo prošnjo in željo ste to storili? Mogoče na Šoštaricevo? K tej zvezi bi vam le častitali; saj veste, kaj je napravil Šoštaric v okoliški trgovski zadrugi! Za to ljubeznjivost se bomo že revanžirali. Tudi Rehnelta bo treba naučiti politične dostojnosti, takta in ozira na želje slovenskega ljudstva, ne pa na želje gotovih odpadnikov.

Postopanje ptujkega okrajnega glavarstva namram slovenskim občanom v ormoškem okraju. Prijazno ptujsko okrajno glavarstvo ima navado, da pošilja vse uradne dopise, če le more, v nemškem jeziku. Pri tem izdatno greši na račun narodne nezavednosti županov. V ormoškem okraju na pr. pošilja središki in lahonski občini samo slovenske dopise, ker ve, da župana v tema dvema občinama

principijelno ne sprejmeta nemškega dopisa. Vsem drugim pa dopušlja nem. dopise. Narodni župani, ali ni sramotno za vas, da vas nemško-nacionalni glavar tako izrablja v prid nemškemu uradovanju na Sp. Štajeriji?

Rogaško Slatino je obiskalo do 23. julija 1841 strank z 2645 osebami.

Iz Vurberga. Dne 24. m. m. je priredil tukaj oddelek mariborskih učiteljskih abiturijentov veselico v korist C. M. D. S sodelovanjem domačih gospic so vprizorili igri »Doktor Hribar« in »Triji tički«, ki sta se, izvzemši nekaj malih hib, prav dobro igrate. Jupiter Pluvius je nas ves predpoldan nadlegoval s svojimi tokrat nepotrebnimi podnebnimi darovi, a popoldan se mu je razvedrilo srce in z njim nebo, tako, da je le še lepo število gostov prihitelo na veselico. Bilo je mnogo domačinov in okoličanov iz Sv. Martina, Barbare in Ptujja; iz St. Lenarta so prihiteli z dr. Goriškom korajžni sokoli v društvenem kroju, kar je vzbudilo splošno pozornost. Ko bi se ne odličnejše dame in gospodje izkazali s preplačili in bi se med prosto zabavo ne nabralo na različne načine prispevkov, bil bi čisti dobiček neznamen, kajti stroški so bili veliki. Zato še gre posebna zahvala gđ. Jurku in gospodičnam Gselmanovim iz Sv. Martina kakor gđ. L. Golob od Sv. Trojice, ker so razpečavale narodne razglednice, cvetlice in konfeti. Gosp. nadučitelj Žiher je daroval steklenico izvrstnega domačega vina iz ribezlja, ki se je po živahni dražbi prodalo. Gosp. nadučitelj Gselman, ki pa ve, da se mora k dobri kapljici tudi kaj boljšega prigrizniti, je daroval izvanredno veliko kranjsko klobaso in jo dal izlicitirati. Prosta zabava je bila zelo živahna. V lepi mesečni noči smo se vračali domov. Tukaj si lahko slišal pri nešteti naslednje besede: Da, če bi bilo ugodnejše vreme, bi bila udeležba takšna, kakoršnih je malo na deželi v tako majhnem kraju. Konečno bodi pripomnjeno, da čisti dobiček ne znaša 60 K kakor je znani dopisnik iz neznanega vzroka poročal »Narodnemu Dnevniku«. Zvedel sem pa, da misli dotični gospod svoje napačno poročilo s tem popraviti, da bode primankljaj do omenjene vsote poslal vodstvu CMD. Živeli!

v Razpisano je pri Sv. Duhu v Halozah, 2 razr. 2. plač. razred, mesto def. nadučitelja, prošnje do 20. avg. in na 4 razrednici pri Sv. Urbanu bl. Ptujja, 3. plač. razr., mesto učitelja, ozir. učiteljice Prošnje do 31. avg. na krajni šolski svet.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Če je vse resnica, kar se po fari govori, tedaj ne bodo ostali nauki prejšnjega kaplana brez sledu: sadovi se bodo namreč pokazali pri članicah »Dekliške Zveze«. Ni dobro, pravijo, če potisneš gorečo žveplenko in slamo; prehitro se užge. Baje se je tudi v dekliški zvezi — nekaj vžgalo. Zato je bil že zadnji čas, da je — popihal.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Od klerikalne mladinske zveze so že skoro vsi udje odstopili. Še celo blagajnik je prodal znak, denar zapil ter pokazal zvezi figo. Kakšne zvezarje je spravil prej. kaplan skupaj, vidimo, da že 16 let stari zvezarji sedijo po več tednov v ječi. To so sadovi »izobraževalnega« dela Kropivškovega.

Sv. Janž na Drav. polju. Gospod urednik, nekaj novega sem zvedel, kar vam hočem takoj naznaniti. Veste, da se v cerkvi vedno pobira, zdaj za sveče, šopke, klopi, zvonove, cerkveno obleko itd. To pravico imamo vedno, da smemo plačati, drugo pa nič. Veste, pri nas smo mislili, da bi se v torek in petek vabilo k šolarski maši. Pa mislite, da g. fajmošter to pusti? Ne. Zakaj ne? Čakajte, tiho vam povem na uho: ker jim to nič ne nese. — Ko bodem snopje zmlatil, bom vam še več pisal, sedaj je pač huda pri nas Poljancih, delamo, delamo, pa še nič nimamo.

v Iz Ormoža. Vspeh ormoškega koncerta in veselice dne 10. jul. t. l. bil je, kakor smo že poročali, nepričakovano ugoden. Ker ob času prvega poročila nismo imeli še sklenjenih računov, objavljamo jih sedaj v kratkem sledeče: Donesel je šotor za jestvine (ga. Rosinova) K 57.69, in kruh (ga. Polakova) K 45.38, slaščičarna (ga. dr. Kristanova) K 47.29, kavarna (ga. Pernatova) K 38.91, klobasice (ga. Serajnikova) K 5.54, buteljke in šampanjc (ga. dr. Omulčeva) K 156.10, cvetlice, konfeti, korjandoli in srečolov (gđ. Forbelska) K 152.17, vstopnina K 165.40, ribji lov K 8.90, panoptikum K 2.64, vinski šotor (g. Cir. Geršak) K 27.—. Dohodkov je bilo tedaj K 707.02. Ker je bilo izdatkov le K 153.81, ostalo je čistega dobička K 553.21, kot lep dokaz, da se tudi v našem kraju lepo obnesejo narodne veselice, ako so le pravilno aranžirane in da ne omagujemo v boju ki ga bijemo s štajercijanstvom in nemčurstvom. Osrednemu odboru C. in M. družbe v Ljubljani poslalo se je takoj 200 K kot kamenček k obrambnemu skladu.

Mariborski okraj.

V »polspanju«. 21-letni kočarski sin Franc Lorbek iz Bočkove (lenarčki okraj) se je 17. maja t. l. nekoliko preveč nasrkal sladke kapljice in na potu domu zaspal na cesti. V spanju se mu je menda sanjalo o veselem pretepu, ker držal je močen krapelec v roki. Ko je 45-letni kmet Ejlec prišel mimo, se sklonil nad Lorbekom in

se glasno zasmejal, je Lorbek v „polspanju“ skočil pokonci in udaril Ejleca dvakrat po hrbtu, da mu je zlomil eno rebro. Pri sodni obravnavi v soboto se je čudil, kako sta mogla tako „nežna“ udarca povzročiti tako nesrečo. O tem bo imel čas premišljevati 4 mesece v ječi.

Ukradena monstranca. V pondeljek po noči je ukradel neznan tat iz tabernakelja pri Sv. Petru pod Mariborom pozlačeno monstranco s hostijo vred. Monstranca je vredna nad 500 kron. Ker je bila cerkev ponoči zaprta, se je moral tat splaziti v njo že zvečer. Monstranco je zavlil v zeleno platno od spovednice in odnesel.

Opekla se je do smrti. Iz Maribora poročajo: V pondeljek je prala popoldne na dvorišču dekleta mesarja Černeta pri Narodnem domu, 17 letna Trezika Skerbič iz Orehove vasi. Pri tem pa se ji je vnela obleka in je dobila tako težke opekline, da je že po noči v bolnišnici umrla.

Nadučitelj Franc Šljanec pri Sv. Antonu v Slov. gor. stopi s 1. septembrom t. l. po štiri-desetletnem plodonosnem delovanju na lastno prošnjo v zasluženi pokoj in se kot penzionist naseli pri Sv. Andražu v Slov. gor. Še na mnoga leta!

Iz Frama pri Mariboru. (Velika Ciril in Metodova jubilejna slavnost dne 7. avg.) Minulo je pol leta odkar se je ustanovila podružnica C. M. D. za Fram in okolico. Mlada je torej še naša hčerka velezaslužne družbe, toda v tem mladem srcu se je porodila iskrena želja, da tudi ona proslavi jubilej svoje 25 letne matere ter stopi pred njo s kakim darom v dokaz udanosti in ljubezni. Zato priredi framska Ciril-Methodova podružnica dne 7. avgusta pop. ob 3. uri veliko jubilejno Ciril in Metodovo slavnost s sledečim sporedom: Pozdrav. Petje 1: P. H. Sattner, Zjasni zvezde mu temne... 2. Hubad (narodna), Je pa davi slanica padla. 3. E. Adamič. Fantn. 4. J. Ocvirk, Rožmarin. 5. Hubad (narodna), Škrjanček poje, žvrgoli. 6. Dr. B. Ipavic, Ej tedaj. — Gledališka igra. Srečolov. Šaljiva pošta. Boj s konfeti itd. Prihitite k nam v romantični Fram narodno misleči Slovenci, da skupaj obhajamo lepo slavlje!

Tatovi v Dravski dolini. V Fali so vlomili neznan tatovi v poštni urad, kjer jih je pa poštarica še pravočasno pregnala; tudi so poskusili vlomiti pri Gibarju v Fali in Kormanu v Činžatu. Orožništvo se je sicer pomnožilo, vendar pa ne more priti tej tatinski tolpi, ki se že potika dalje časa po Dravski dolini, na sled.

v Strela je ubila 24letno kmečko dekle Gunzl iz Draženberga pri Sv. Ani na Krembergu, ko je bežala pred nevihto s polja domov.

v Pri občinskih volitvah v Pesnici nad Mariborom so v 2. in 3. razredu zmagali slovenski kandidati. Vsled tega vlada v občini veliko veselje. Pesnica je bila doslej v nemških rokah.

v Uljudni mariborski škof. Hočki in razvanjski nemškutarji so bili že več mesecev strasten boj proti hočkemu kaplanu Jos. Kranjcu. Mož je sicer marsikaterikrat s svojo klerikalno politiko zavozil — ali naroden in odločen je bil proti nemškutarjem kakor že dolgo časa nikdo v Hočah. Ti so zahtevali njegovo premestitev — in mariborski škof jih je ušlišal. Ali bi kaj dostavili?

Odšla je od posestnika Merdausla v Boču gluho-nema 47letna Marija Kerman neznano kam. Najbrže se potepa v mariborski okolici. Ženska ima kratko ostrizene črne lase, rjav suh obraz in temnorjave oči.

Izmišljena dedščina 120 tisoč kron. Pred nekaterimi dnevi je došel kamnoseški pomočnik Jos. Šeliga, kateri je bil v delu pri novi Götzovi stavbi v Mariboru, k žganjčarju Fleckerju v Tegetthofovi ulici in mu je izvalil denarja in živil za 55 K, češ, da je podedoval 120 tisoč kron in da bode ta denar dne 27. julija vzdignil pri notarju Hansu. Na isti način je goljufal Seligo hišno posestnico Režman v Cvetlični ulici. Od polirja si je vzel tudi delavno knjižico, češ, da jo rabi za vzdig denarja in je zapustil svoje delo. Ptčka so že zaprli.

Zastrupljenje. Dekla mesarja Rojka pri Sv. Trojici v Slov. Goricah je umrla dne 25. julija vsled zastrupljenja. Pred svojo smrtjo je še povedala, da je bila dopoldne pri Sv. Benediktu v Slov. Goricah, kjer jo je njen prejšnji ljubček, gostilničar Fekonja prisilil, da je šla v njegovo krčmo. Tam je dobila neko vino, v katerem je bila neznana rmenkasta snov. Fekonja in njegovo ženo so že zaprli.

Iz Gornje Polskave. Posojilnica in hranilnica je že začelo poslovati in kakor je videti, se bode zelo lepo razvila. Uraduje vsako nedeljo od 8. do pol 10. ure dopoldne. Ker so v njenem okrožju same protikmetске ali kakor jim po domače pravimo farovške rajfajzenke, se je bode trdo oklenili kmetje iz gornje- in spodnjepolskavske, slovenjibistriške, šentmarske in framske župnije, ne oziraje se več na svoje voditelje, katerim ni za povzdiglo kmetijstva, narodne samozvesti in blagostanja spodnještajerskega ljudstva, ampak le za svoj žep. Sicer pravijo pri vsaki priliki: mi delamo za druge, pa kaplan Lovrenko je med drugimi to ljubezen očitno pokazal. Polskavljani pa še do danes tudi niso doživeli, da bi

se jim bilo pomagalo kedaj od te strani. Pri tej priliki moram omeniti, da je »Slov. Gospodar« (torej slovenski in katoliški list!) vse gg. ude načelstva in nadzorstva na najgriši način opsoval ter prerokoval naši posojilnici zaslužno smrt. Dosegel je le nasprotno. Mnogim, ki so tisto brali, se je tako ugabilo tisto umazano berilo, da se blati v naši občini najbolj spoštovane može na tako nizek način, da bodo ravno zaradi tega pristopili k naši posojilnici. Ugajalo je le nekaterim po Pavleku zaslepljenim. Tem bi še samo priporočali, naj pišejo Pavleku sedaj še to, da je eden od teh obrekovalcev bil obsojen, drugi je moral javno prositi odpuščanja, tretji pa pride kmalu na vrsto. To bi tako bilo nekaj za »Gospodarja«. — Načelstvu naše posojilnice pa želimo, da bi obdržalo svojo moštost in velikodušnost, ter se ne zme-nilo tudi v bodoče za »Gospodarjevo« javkanje: če pa bode pisal zopet kaj predebelega, se pa ga lepo mirno prime. Tako se bode naši hranilnici število prijateljev dan za dnevom množilo, in ona bode dosegla veliko prej svoj namen ter tako delovala v korist in procvit gospodarsko zapuščene in še precej nezavedne polskavske župnije.

Slovenjegraški okraj.

Zastrupljenje. Iz Šoštanja nam poročajo: Zakonska Urlep sta stanovala s Frančiško Čretnik v Goncah v jedni hiši. Liza Urlep je imela svojega moža na sumu, da ima s Čretnikovo razmerje; zato je Čretnikovi namešala strupa v kavo, kar je pa ta še pravočasno opazila. Urlepova je bila že enkrat zaradi tega, ker je poskusila svojega prvega moža zastrupiti, 18 mesecev zaprta.

Šoštanj. V nedeljo, 31. julija popoldne, se je vršil v Rajšterjevi veliki dvorani dobro obiskan občni zbor skupne obrtne zadrage za šoštanjski okraj. — Zborovanja se je udeležil tudi g. Čretnik iz St. Jurja ob j. ž. Pri tretji točki dnevnega reda (pristop zadruge v kako zvezo) nam je v krasnih besedah naslikal sedanje stanje obrtništva, vzroke, zakaj tako propada obrt, in konečno odpomočna sredstva. — Navzoči so govorniku burno pritrdjevali in nato je občni zbor sklenil, da se strokovna organizacija izvede na ta način, da se ustanovi zvezo vseh slovenskih spodnještajerskih obrtnih zadrug in da se za ta pristop pooblasti odbor zadrage. V tej zvezi bi naj bilo zastopano vse slovensko spodnještajersko obrtništvo, brez razlike strank; izključena mora biti vsaka politika, če hočemo braniti svoj obstanek, kateri visi sedaj že tako na tenki niti, ki se lahko pre-trga vsak čas, in mi obrtniki zginemo v morju časa, kakor so zginile razne obrti, o katerih danes še samo vemo, da so bile sloveče. Pozno se začnemo zavedati, pa boljše tudi zadnji hip, kakor pa nikoli. — Če pomislimo, da je ravno obrtništvo in njega delavstvo ona struja, ki je v najožjem stiku z drugimi stanovi, in da ravno obrtništvo plača državi največ davka (samo obrtnega okroglo 95 milijonov, dalje na obrtništvo odpade gotovo polovica osebnega davka, najmanj pa 30 milijonov, razen teh direktnih davkov pa plačujemo vse indirektno v ogrgmni večini, če se vzame za merilo obrtništvo in njega delavstvo), in če pomislimo, kaj nam da država za te ogromne svote davka, je odgovor kratek in jednosten: nič! Kvečjemu, da nas v zahvalo mučijo razni vladni komisarji z vsemi v našo škodo pri zeleni mizi sklenjenimi postavami, katere so sklenili naši sovražniki in naši poslanci. Občeznana pa je tudi, da nas gotove stranke naravnost zamočijo in snjatrajo kot privešek, da eden ali drugi ložje zleze kot poslanec k državnim jaslom (kamor mi obrtniki največ pokladamo svoje krvave žulje). Izdala so se razna prazna gesla, kakor: »kmet je steber države« itd., in vendar je res, da so steber države vsi delavni stanovi, ki dajejo državi davke in kri. Vsi avstrijski kmetje plačajo 53 milijonov zemljiškega davka letno, podpora kmetom lanskega leta pa znaša 60 milijonov. Tudi razni veleindustriji so dobili podporo. Samo nas obrtnike se prepušča usodi, da lahko poginemo gladi. Privoščimo tudi mi obrtniki vsem drugim podporo, zahtevamo samo, da se z nami enako postopa. Zato pa je naše nadaljno geslo in za-črtana pot: v stanovski organizaciji ne priznamo nobene stranke in odklanjamo, da bi bili privešek kake stranke, ampak hočemo biti samo slovenska obrtna organizacija, katera se bo borila za svoje pravice in obstanek. Izven organizacije pa je vsak lahko, kar hoče.

Konjiški okraj.

Iz Dravinjske doline. — Kakor je poročal »Narodni Dnevnik« že na kratko, je dal naš velemodri skoro iz samih posili-Nemcev obstoječi okrajni zastop konjiški v naši popolnoma slovenski dolini postaviti popolnoma nemške kažipote, dasiravno je moral računati pri tem na to, da bodo imeli ti kažipoti, ki zasmehnjejo vse prebivalstvo, le kratek obstoj, ter da je torej ves za to porabljen denar vržen v blato. Kažipoti so se sedaj res v splošno odobravanje večine treznega ljudstva pomazali in deloma tudi izruvali. Clovek bi mislil, da bode okr. zastop. ako je ta res za to izvoljen, da čuva in zastopa koristi svojega okraja, srečala vsaj sedaj pamet in bode dal postaviti slovenske kažipote, toda pri našem obderitskem okr. zastopu še vsak vsteje, ako misli o njem logično. Vzdržuje se govornica, da se je izrazil predsednik okr. zastopa »znani« loški Posek približno takole: »In če Slovenci še 60 krat pomažejo in poderejo table, jih bom dal 60 krat zopet postaviti. Dokler sem jaz »obman« se bode delalo, kakor jaz hočem.« Tako torej! Temu »velmožu«

ne zadostuje njegov pašalik v Ločah, on bi rad valpetoval nad celim okrajem! Clovek, ki mu teče prav gladko materni — pardon slovenski — jezik, ko je treba loviti različne nerazsodne kaline na svoje nemškutarske limanice, se drzne slovenski jezik tako zapostavljati? Od nekdanj so bili v našem okraju če že ne samoslovenski pa vsaj dvo-jezični kažipoti, sedaj pa pride neki graščak, ki ima za svoje odjemalce opeke skoro izključno le Slovence, ter zakomanira nad zaslepljenim ljudstvom, ki ga je izvolilo na to mesto. Ali zasluži še nadaljnega zaupanja clovek, ki tako v prah tepta najprimitivnejše pravice našega ljudstva in ki poleg tega meče denar kar tako samovoljno iz okrajne blagajne? Slovensko ljudstvo Dravinjske doline, ako je še v tebi nekaj enega zdravega zrna, one moči, s katero so nekdanj tvoji možje, tvoji fantje otepali in premagovali vse tvoje sovraže, najsi so bili Turki, Italijani ali Nemci, zdrami se že enkrat, stopi zopet v boj za tvoje pravice kakor nekdanj, ko se je šlo za staro pravdo! Otresi se gadov, ki te more, in izreži slične rak-rane iz svojega slovenskega telesa. — Onim pasje-suženjskim dušam in oboževalcem Posekovim pa bi želeli prav od srca, da bi se zauje povrnili zopet oni časi, ko so smeli privandanci in ponemčurjeni graščaki bičati svoje podložnike do krvi, ako mu niso dovolj pridno delali roboto! Ako bi se temu ali onemu rezali jermeni iz njegovih suženjskih pleč, bila bi to prav primerna kazen zanj, saj za sužnje so bile to navadne kazni! Slednjič pa opozarjamo one kroge, ki imajo in političis vodilno besedo — mislimo na vse faktorje slovenske kmečke zveze — da storijo že konec tem nevzdržljivim razmeram. — Obrnite svoje bojno orožje proti našim nemškutarjem! Idite med ljudstvo ter jih poučite o narodnosti (vero lahko pustite, je itak močna), ako vam narodnost ni le fraza, dobra v boju zoper pristaše narodne stranke. Pri nas je treba le narodne izobrazbe, in različne Poseke, Pučnike, Lavriče in dr. take — ico bo odnesel veter, kakor jesensko listje, ko je dozorelo.

Obsojeni na 5.000 K kazni. Po občinskih volitvah v Oplotnici, v katerih so zmagali nemškutarji, so se proti izidu pritožili župnik čadramski Bezenšek in pa 14 slov. občanov. V pritožbi so pa obdolžili dva nemškutarja in pa obč. tajnika goljufije in drugih še lepših stvari. Ti so tožili in neprevидni pritožniki morajo sedaj plačati 5 tisoč kron globe ali pa primeren čas sedeti. Bilo bi zanimivo dognati, kateri sodniki so sodili v tej zadevi. Morda bi potem tudi klerikalci spoznali, kako se imajo obnašati proti nemško-nacionalnim sodnikom.

Dr. I. G. Galle.

Nedavno je umrl v Potsdamu starina nemških zvezdoslovcev Galle. Bil je rojen l. 1812. Izšolal se je pri najbolj slovečih zvezdoznancih. Leta 1846. je zasledil nov planet, ki ga imenujejo Neptun.

Gospodarski paberki.

Zdravljenje plesnivega soda.

Pripeti se dostikrat, ako ni sod pravilno spravljen, posebno v vlažni kleti, da postane sod plesniv. Marsikateri čitatelj tega spisa se je že prepričal, da plesni sod mnogokrat tako močno, da ni več za kletarsko porabo, če se ni plesnobe pravočasno opazilo, da se io je še lahko odpravilo. Četudi je sod le malo plesniv in se vkljub temu vanj natoči vino, je gotovo, da dobi vino duh, toraj smrad po plesnobi.

Močno plesnivi sod se pozna po tem, da je semtertja prevlečen s prst debelimi okroglimi to-larji, ki so žveplenerumene barve; običajno je po njimi les črn in vlažen. Od takega soda skoro ni pričakovati, da bi bil še za rabo.

Ako pa je sod šele malo plesniv, ima nenpri-je en duh po plesnobi, katera je zelenkastosiye, oziroma bele barve in se nahaja dostikrat le na vampu soda v tanki enakomerni plasti.

V tem slučaju nam je takole postopati: Naj-prvo se sod popolnoma z vodo izpere, ter s krtačo izbrilje; 2—3 dni se ga pusti sušiti se, konečno se ga s špiritom izžge. Če sod nima vratic, je treba eno dno ven vzeti. Sod s špiritom izžigati pa ni enostavno delo, ampak jako nevarno, zato ga na kratko opišem. Sod se mora djeti tako, da je zaprto dno prislonojeno k zidu, steni itd.; na stra-

neh ga je samoobsebi umevno treba podložiti. Pred sodom, to je tam, kjer je sod odprt, ne sme na 10—15 korakov kaj vnetljivega biti, kakor slama itd. Na to se v sod, kateri mora biti popolnoma suh, vlije skozi vratica par litrov prav finega špirta, katerega se po celem sodu ometa, tako da je sod od znotraj popolnoma moker od špirta. Druga oseba pa si v tem pripravi kako gorečo stvar (cunjo ali kar si bodi!) ter to od strani pri vehi v sod spusti. Pred sodom seveda ne sme nihče biti, ker kadar se špirit v sodu vname, bruhe skozi vrata in veho njegov plamen z veliko silo. Tako izžgan sod se lahko spravi v klet, se z vratici zapre in napolni.

Z močno plesnivim sodom pa ravnaj na sledeči način. Izperi ga parkrat z vodo. Nato ga s prav gostim apnenim beležem čez in čez prevleči in par dni na miru pusti. Čez 3—4 dni ga zopet dobro z vodo izperi; potem vlij vanj vode, v kateri je žveplena kislina primešana (hudičevo olje) in ga valjaj semintja. Ta kislina se pa mora vodi počasi primešati, to je v majhnih množinah. Ako se vso kislino hkrati vodi pridene, se lahko nesreča pripeti, kajti vrglo bi kislino nazaj iz vode, toraj tudi lahko po človeku, kateri bi to delo izvrševal. Potem sod zopet z vodo izperi in naposled s špiritom izžgi.

Iz tega sprevidimo, koliko je s takim sodom opraviti. Zato storimo mnogo pametneje, če sod pravilno shranimo, ker se tako tem sitnostim izognemo.

B. S.

Ljubiti narod pomeni delati z narodom in za narod! Ljubezen pomeni delo in delo pomeni ljubezen!

Kaj delajo naši slovenski vojaki?

v Iz Pulja. (Zanimivosti od 87. pešpolka). Večkrat že se je slovensko časopisje bavilo z raznovrstnimi dogodljaji pri tem polku, ali kolikor se do sedaj vidi, ni to nič drugega povzročilo v prizadetih krogih, kakor da se je napravilo nekaj takozvanih „generalvisit“. Nikakor pa niso došla dotična poročila na pristojnem mestu v razpravo. Ker je bilo dosedaj objavljeno „bob v steno“, upamo, da bo naša današnja notica vzdrnila činitelje. Objaviti imamo namreč slučaj, ki se je dogodil pri 10. stotnji navedenega polka: Pri tej stotnji je poveljnik dobro znani stotnik gospod Markovič; njegov službovodka pa nekdanji hlapec v civilu, sedanji „Feldwebel“ Smrečnik. Ta zvesti služabnik, ki ima vedno na jeziku besede: Erlich währt am längsten — (pravičnost trpi najdalje), si je privoščil pri vsej svoji „pravičnosti“ šalo, ki gotovo ne odgovarja temu izreku, še manj pa vojaškim predpisom: Deseta stotnja je dobila slamo, s katero se pri vojaških polnijo slamnice. „Feldwebeln“ Smrečniku se je menda dozdevalo malo prenemumno, da bi si vojaki izpraznili svoje postelje ter nadomestili staro slamo s svežo, da bi se s tem nekoliko ubranili brezštevilnih živalic, ki jih nazivamo stenice. Šel je torej kratkoma brez vsega povelja oziroma dovoljenja ter prodal svežo slamo nekemu civilistu, kateri je vso samoumevno ponoči odpeljal (bilo je je 7 stotov). Radovedni smo zdaj na dvoje: 1. Ali plačujejo naši očetje davkoplačevalci davek zato, da se s tem denarjem kupuje slama, katero smejo gg. „feldwebelni“ — meni nič, tebi nič — prodajati raznim osebam? 2. Hoče-li pristojna vojaška oblast, ki je navadno pri vsakem prostaku jako stroga in natančna, tudi tukaj natančneje raziskati celo zadevo ter krivca postaviti tja, kamor že dolgo spada, ako sploh hoče le nekoliko vpoštevati vojaške zakone? Pri tej slami, ki bi veljala gotovo več kakor 40 kron, je g. prodajalec tujega blaga feldwebel Smrečnik imel samo te stroške, da je obljubil dotičnikom, ki so jo na njegovo povelje pomagali spravljati po noči na voz, 2 reci dva litra istrijanca. Da bi bil „kšeft“ tako slab, da jih ni mogel plačati, se nam zdi malo neverjetno, ker mislimo da kupčije s tujim blagom niso ravno najslabše. Prišli smo seveda do prepričanja, katerega nam ponovno g. feldwebel Smrečnik citira: „Da bo treba v kratkem domovino braniti“, pa po našem mnenju le pred odjemalci tuje lastnine! Hm?

Zadnji dopisi.

Iz Slovenjgradca. Dne 1. t. m. je žel. uradnik Trubitsch s uško tolovajsko in zahrbtno napadel drugega železniškega uradnika, ki ga je tudi nevarno poškodoval. Zato zahtevamo od kaz. sodnije in od žel. ravnateljstva, da se zadeva natančno preišče, ker vendar ne gre, da bi se zaradi preveč ljubezenske krvi katerega železniškega uradnika ne bili več življenja varni.

St. Janž na Vinski gori. V noči med 2. in 3. avg. o polnoči, je nastal v soseski Pleski naše občine strašanski ogenj, ki je v kratkem uničil 2 gospodarja. Da se ogenj ni dalje širil, se imamo posebno zahvaliti ljudem, ki so bili takoj na licu mesta, vrlemu

brojništvu iz Velenja in tamošnji požarni brambi. Tudi okr. načelnik pl. Adamovič je prišel takoj na mesto nesreče. G. Mihi Cviklu gre zahvala, da je od okr. ceste pripeljal brizgalno pož. brambo s konji v Prelesko. Vsem se zahvaljujemo, da so nas ostalih 10 kmetov obvarovali, ker bi bili vsi lahko v četrt ure berači. Zgorela je 1 goved in 10 svinj, vsa perutnina itd. Za ponesrečene prosimo pomoči.

Razne novosti.

v Velik požar na Ogrskem. V občini Zala St. Ivan je izbruhnil požar, kateri se je radi močnega vetra hitro razširil, tako da je v najkrajšem času vpepelil 24 števil z gospodarskimi poslopji vred. Škoda znaša nad 200.000 kron.

v Učitelj in župnik — kot roparska poglavarja. Zanimiva zgodba se izve iz Rumunije: V vasi Gatesti (distrikt Vlaška) so aretirali nedavno večjo roparsko bando, ki je stala — kakor so aretiranci izpovedali — pod vodstvom župnika Urseanu in učitelja Popescu. Vsi zaprti kmetje so izpovedali, da sta od tatvin, ki znašajo samo v par slučajih krog 50.000 frankov, dobila vedno glavni delež gori imenovana. Oba so zaprli in sta že tudi priznala. Župnik je tudi naznačil prostor, kjer je zakopal dragocenosti, ki jih ni mogel prodati, in res so jih tam našli.

v Razstavo perotnine in razno v to stroko spadajočo opravo priredi osrednja perutninarška zadruga sredi septembra v Novem mestu v zvezi z razstavo goveje živine in prešičev. Tem potom vabi odbor vse one, ki žele razstaviti svojo perutnino, da najkasneje do sredi avgusta prijavijo število in vrsto perutnine nadučitelju Zupanu v Dolskem, p. Dol pri Ljubljani. V razstavo se sprejmejo kokoši, gosi in race čistokrvnih pasem, križanih in tudi domačega plemena. Za pojasnila naj se vsak obrne na gornji naslov. Ker je to prva razstava perutninarstva na Kranjskem, je upati obile udeležbe.

Klerikalno gospodarstvo z ljudskim denarjem. Teden za tednom imamo poročati o novih slučajih klerikalnega „gospodarstva“. Sedaj se poroča iz Kamnika, da je tamkajšnji dekan Lavrenčič od nekega Cerarja z denarjem „Hranilnice in posojilnice“, v kateri so na dekanovo povelje zapečani kmetje naložili svoj denar, kupil neko hišo za 55.000 K, za katero je dal Cerar pred nekaj leti 26.000 K. Očividci pripovedujejo, da je hiša na pol podrtija, in vse se čudi, kako je mogel dekan na tak brezvesten način izvržiti toliko denarja. Pa seveda, kmetje bodo prikimali, dokler se ne bo — zasvetilo v njih glavah!

Ali res že norijo? Iz Kranjskega se nam poroča, da deželni šolski svet zasleduje one učitelje, ki nče otroke pozdrav „Dober dan“, češ da ta pozdrav hudo žali religiozno čustvo otrok in ljudstva.

Umor. 35 letni delavec Horntrich je v trgu Křelov na Moravskem posilil neko 9 letno šolarico ter jo potem toliko časa s kamnom tolkel po glavi, da jo je ubil. Morilca so prijeli.

v Policist — svinjar. V Debrecinu so aretirali stražnika Aleksandra Faraga, ki je na neki mladi ženi v noči, ko je njen mož delal v tovarni, zagrešil zločin posilstva. Baje je kriv že več podobnih dejanj.

Zverinski oče. Kmet Bobak v Telzö-Vizkőzu je udaril svojega 5 letnega sina večkrat s sekuro po glavi, nato ga pa obesil. Zverino so zaprli.

Ženin in nevesta utonila. Iz Zemuna poročajo: Učitelj Andrej Curinac, njegova nevesta in še par drugih znancev so napravili izlet po Donavi. Med vožnjo se je čoln prevrnil. Ženin in nevesta sta izginila v valovih. Ostali so se rešili.

Listnica uredništva.

K. M.: Škoda, da ste tako pozno poslali, kar bo še šlo, bomo dali prihodnjič. Danes ne gre več! Pozdrav!

Le po knjigi

ki jo je izdala Prva kranjska tovarna testenin v II. Bistrici zamoreš pravilno pripravljati Pekatete. Zahtevaj jo, pošlje se ti zastonj! 155

Prilika za nakup!

Tovarna mi je po požaru izročila v razprodajo nepoškodovano blago, mnogo tisoč komadov

težkih flanelnih odev

krasnih modnih vzorcev in barv, obrabljene, imajoče popolnoma neznačajne, komaj vidne madeže le od vode. Te odevje so primerni v vsaki boljši hiši za pokrivanje postelj in odevanje, so zelo fine, tople, 190 cm dolge in 135 cm široke. Pošiljam zbirko 4 finih, gospodarskih odev za 10 K, 3 finije flanelove odevje za 9 K, in 2 kosa najfinjših flanelnih odev za 9 K. Nadalje imam v zalogi veliko zbirko zelo krasno zbranih snovi za obleke, popolnoma brezmadežnih, v dolžini od 30—35 m; dobijo se tudi delni kosi po 4 do 10 m za 13 K. — Rudolf Dušek, tovarniška zaloga odev Náchod na Češkem. Za neugajoče vrnem denar. 171 6-4

Loterijske številke.

Trst, 30. julija 1910: 87, 67, 60, 70, 16.
Linc, „ „ „ 28, 26, 41, 62, 69.

Izjava.

Podpisani sem obdolžil gosp. Leopolda Repenška, da je prestavil eden mejnik, ker je pa on popolnoma nedolžen, preklicujem svoje besede.

Mozirje, dne 27. julija 1910.

196

Blaž Puncer.

V svojem in v imenu svojega sinka in vseh sorodnikov naznanjam prijateljem in znancem pretužno vest, da je gospa

Amalija Praznik roj. Piki

po daljši bolezni, danes, dne 1. avgusta 1910, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 33. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne rajinke bode v četrtek, dne 4. avgusta ob 9. uri dopoldne.

V Zabukovci pri Grižah, 1. avg. 1910.

Anton Praznik, žalujoči soprog.

Gostilna in mesarija

s tabak-trafiko in prodajo kolekov — vse v najboljšem stanju — pri farni cerkvi se odda v najem. — Ponudbe na upravnništvo tega lista pod števil. 30. 194 2-1

Plodonosno posestvo

na Lavi števil. 5, 10 minut oddaljeno od Celja, z zidanim velikim gospodarskim poslopjem in hišo, obstoječo iz 3 sob, kuhinje in dveh klet, s studencem, z velikim dvoriščem, tremi vrta z rodovitnim sadnim drevjem, brajdo iz trsja, 3 johi dobro obdelanih njiv in travnikov — se s letino vkup prodaja. Na posestvu je dolga 8000 kron. — Naslov v upravnistvu lista. 190 2-2

Delovodja

zanesljiv, trezen, izučen strojnik, več elektrinih naprav se sprejme s 1. oktobrom 1910. Lastnoročno pisane ponudbe sprejme železnarna A. Pogačnik, Ruše.

181 4-3

Za 10% ceneje

oddamo 'od danes naprej vsakovrstne gramofone, eufone in plošče; zahtevajte cenike.

Zinauer & Co.
Sv. Jakob v slov. gor.

Propa se v okolici Poljčane 10 minut od kolo-
dvora oddaljeno

Ilepo posestvo z novo zidano hišo

in dobrodocho gostilno; obstoji iz 4 sob,
2 obokanih kleti, hlevi, vrta in ene njive, vse v
najlepšem stanju in leži tik okrajne ceste. Cena
10.400 kron. Plača se po dogovoru. Več se izve
pri Ivan Volavšek, krojaški mojster in posestnik
v Pekla pri Poljčanah. 192 3-2

5000 K nagrade

plačam vsakomur, ki dokaže, da moja čudodelna
zbirka

300 komadov samo za 6 kron
in priložnostni nakup — in sicer: 1 švicarska
žepna ura, sistem „Roskopf“, patentovana, za
katero se garantira pismeno na 3 leta, 1 amer.
double zlata verižica, 2 amer. double zlata prstana
(za gospoda in damo), 1 angl. pozlačena garnitura
obstoječa iz ovratniških, manšetnih in naprsnih
gumbov i. dr., 1 elegantna kravata, barva in
vzorec po želji, 1 kravatna igla z simili-briljan-
tom, damska broška (najnovejša), 1 toaletna gar-
nitura, 1 denarnica, 1 patentovani angl. barometer,
1 krasni album z 36 najkrasnejšimi razgledi sveta,
5 šaljivih indijskih predmetov in še 250 v vsakem
gospodinjstvu potrebnih komadov. Vse skupno z uro
vred, ki je sama toliko vredna, stane samo K 6.—
J. Gelb, razpošiljalnica, Nowy Sacz 166.
NB. Pri naročilu dveh zbirk se priloži zastonj
1 prima angl. britev ali 6 lauenih žepnih robcev.
Za neugajajoče se vrne denar, zategadelj vsak
riziko izključen! 186 2-2

Veletrgovina „Merkur“ .: Peter Majdič v Celju .:

priporoča poljedelske stroje kakor:
mlatilnice, vitelje, čistilnice za žito,
slamorenice, mlino za sadje in
grozdje itd. — Nadalje traverze,
cement, strešno in izolirno lepenko.

Čebelarско orodje.

Edini najboljši

gumijevi traki

za cepljenje trt se dobijo v Zvezni
trgovini v Celju.

Pluge, brane,

peronospora - brizgalnice in vse poljedelske
stroje, žične mreže in umetna gnojila priporoča po
najnižjih cenah

trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno
vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce
v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko
proti franko vrnitvi.

L. 1911

Otvoritev trgovine!

Dolgoletni, znani trgovski sotrudnik

M. Paradiž

odpre s 15. avg. 1910 svojo na novo ustanovljeno trgovino špecerijskega
in manufakturnega blaga ter železnine v hiši gospe M. Vrečer v sredini trga Žalec.

297 - 19

Šubičeva slika

Franceta Prešerna

ter Groharjev

:: Primož Trubar ::

v okvirju ali brez okvirja se dobijo v Zvezni trgovini
v Celju. Velika zaloga najrazličnejših svetih in moder-
nih slik. Portreti slavnih pisateljev, muzikov itd. Ceniki
na zahtevo franko.

Iv. Jax & sin, Ljubljana

Dunajska cesta šte. 17

Priporočata svojo bogato zalogo

šivalnih strojev

za rodbino in obrt.

Pisalni stroji „Adler“.

Vozna kolesa.

Ceniki zastonj in franko.

Poštno hran. račun št. 54.366.

— Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno vlaganje gotovine
pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

Pisarna je v Celju,
Rotovške ulice št. 12

Uradije se vsak dan
razun nedelj in praz-
nikov od 8.—12. ure
dopoldne.

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član
zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hra-
nilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se
obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da
dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti
zastavljenju vrednot, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun
glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokah

pet od sto (5%)

je zemljišče, trideset ure od Maribora, v kat. občini Vodole, občina Karčevina, v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z ameriškimi nasadom, 2 orala hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudbe na **Josipa Sernec**, posest. sina, **Gradiška p. Pesnica.** 116

Najboljše se dobi le pri nas!
Zelo ugoden nakup 145 16-11
40 metrov ostankov.

Cefir, voile, flanele in drugo pralno blago, zelo lepo, sortirano, v dolgoti 1—8 m razpošilja po poštnem povzetju za 18 kron franko dobroznana razpošiljalnica.

V. J. Havlíček a bratr v Podebradech (Česko.)
Od ostankov se vzorci ne razpošiljajo. — Vzorce modnega blaga in manufakture z nizkimi cenami razpošiljamo franko.

iz dobre hiše in z dobro
šolsko naobrazbo se takoj
sprejme v manufakturni
∴ trgovini ∴

R. Stermecki, Celje

Najboljši češki nakupni vir.

10 K, najfinjši drsni puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg. dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, moorega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka. z 2 zglavnikom, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako slanočutnim puhastim posteljinim perjem 16 K; napol puh 26 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14, K, 16 K; zglavniki 2 K, 8 K 50 b, 4 K. Razpoložanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nasaj ali zamenjati franko. Za neugojce se povrne denar. —
Cenovnik zastojn in franko. 59 25-25

S. Benisch, Deschenitz, štev. 199, Šumava, Češko.

(obl. varovano.)

Allein echter Balsam
aus der Schatzkammer-Apotheke
des
A. Thiery in Prag
100 Mittel-Strasse.

Edino pristen z nuno kot varstveno znamko.

Največjega učinka proti želodčnemu krču, napenjanju, zaslezenju, motejnu prebavi, kašlju, prsnim in pljučnim bolezuim, hripavosti. Izredno rane čisteče, bolečine tolažeče. 12 malih ali 6 dvojnatih ali ena velika špeciialna steklenica K 5'—.

Lekarnarja A. Thierryja centifolijsko mazilo

zanesljivega nčinka za oteklino, rane, ranitve, še tako stara vnetja. 2 škat-
lici K 360. Naslov: **Lekarna pri angelu varhu**

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu.

Dobiva se v skoro vseh lekarnah.

315 18-12

**trgovina z urami in zlatnino v
„Narodnem domu“ v Celju.**

Velika izber novosti, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s
trakovi in brez trakov ima v
zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzobjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

stavbeni podjetnik in tesarški mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
===== prevzame vsakovrstna =====

61 50-98

stavbena zlasti tesarska dela.